

Det kan oplyses, at Netværkscaféernes Brancheforening den 21. april 1997 var inviteret til et møde i Justitsministeriet. I den forbindelse blev foreningens repræsentanter orienteret om, at afgiftsspørgsmålet henhører under Erhvervsministeriet.

Spm. nr. S 1992

Til justitsministeren (14/4 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren sætte sager mod pc-cafeer i bero, indtil der foreligger en politisk afklaring af deres tilhørsforhold?«

Begrundelse

Ministeren har placeret de nye pc-cafeer i samme lovmæssige kategori som bodegaer med enarmede spillemaskiner. Der er rejst tvivl i den offentlige debat om denne placering. Dels er sammenligningen usaglig, eftersom en pc-cafe ikke er en restaurationsvirksomhed, men derimod et kultursted, hvor folk mod betaling kan arbejde med en computer. Dels betyder reglerne omkring morskabsmaskiner på bodegaer m.v., at der skal efterleves nogle absurde regler om antal stole for hver computer.

En række politimestre har allerede været på opkrævningstur til disse pc-cafeer for at hente afgift, og der er måske bøder på vej. Indtil der foreligger en præcis afklaring af sagen, vil det være skadeligt, såfremt nogle pc-cafeer f.eks. lukkes på grund af disse myndighedskrav. Det må derfor være mest korrekt at stille sagerne i bero indtil videre.

Svar (24/4 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1851 fra samme spørger, hvor Justitsministeriet nærmere har redegjort for ministeriets opfattelse af pc-caféernes tilhørsforhold.

Det bemærkes i øvrigt, at de konkrete afgørelser, som politimestre måtte træffe eller allerede har truffet på området, vil kunne indbringes for Justitsministeriet.

Det kan herudover oplyses, at Justitsministeriet på et møde med repræsentanter for Netværkscaféernes Brancheforening den 21. april 1997 meddelte, at der ikke i almindelighed gælder noget krav om, at der i computercaféer højst må opstilles 3 computere pr. 100 siddepladser. Dette vil Justitsministeriet præcisere over for politiet i en cirkulæreskrivelse.

Endvidere vil det blive meddelt politiet, at tilfaldelse til opstilling af computere i caféer uden servering ikke skal betinges af, at der for hver 40 computere tillige opstilles 2 bemandede køreforretninger.

Spm. nr. S 1959

Til justitsministeren (10/4 97) af:

Anne Baastrup (SF):

»Er det korrekt, at Justitsministeriet har truffet en administrativ beslutning om, at danske statsborgere, der har mistet deres pas under udlandsophold, ikke kan få udstedt nødpas endsige et nyt pas udstedt af ambassaden?«

Begrundelse

Spørgeren har fået oplyst, at en dansker, der har mistet sit pas, for fremtiden skal anmelde dette på ambassaden, der derefter vil rekvirere et nyt pas fra det relevante paskontor i Danmark. Ekspeditionen forventes at blive ca. 4 uger! En ventetid, der betyder, at den rejsende ikke kan forlade det land, hvor han eller hun har mistet passet, og selv må udrede omkostningerne forbundet med det forlængede ufrivillige ophold.

Det er spørgerens indtryk, at det især er unge rygsækrejsende, der udsættes for tyveri og overfald, og disse har sædvanligvis altid penge, billetter og pas på sig. Unge bor jo på hostels eller billige hoteller, der normalt ikke tilbyder opbevaring af værdigenstande. Samtidig er det denne gruppe, der har sværest ved at finansiere en ufrivillig forlængelse af opholdet.

Regeringen støtter sædvanligvis, at unge rejser ud og oplever verden. Spørgeren vil derfor opfordre ministeren til, hvis spørgsmålet besvares bekræftende, at genoverveje sagen.